

havde ønsket. Men her foreligger der netop et Spørgsmaal af denne Natur, idet man ikke ad den sædvanlige parlamentariske Vej, nemlig gennem et Udvalg, kan faae de Dplysninger, man har søgt, og derfor gaar man den Vej, som her er foreslaaet. Men nu er man altsaa heller ikke denne Gang tilfredsstillet.

Mourad: Det forekommer mig dog, at det første Spørgsmaal til Kultusministeren ikke kan siges slet ikke at staa i Forbindelse med Finantsloven. Det kunde jo være, at Finantsudvalgets Medlemmer fandt, at det var rigtigt, at Finantserne selv udrede disse Udgifter, at de ønskede, at Finantserne selv skulde overtage de Udgifter, som de nu faae vare fatte hen andesteds, og i saa Fald vilde det jo faae Betydning for Finantsloven. Søvrigt forekommer det mig, at der ligger en Misforstaaelse til Grund for den nuværende Uenighed. Finantsudvalget har uden Tvivl opfattet den høitærede Ministers Svar saaledes, som om han overhovedet ikke vilde meddele de Dplysninger, som man anmodede om; men den meget ærede Ministers Mening gaar jo kun ud paa, at han ikke ønsker at meddele Finantsudvalget dem, men derimod paa ingen Maade, at han vil negte Thinget dem, naar der fra dette kommer Forespørgsel til ham. Jeg skjønner ikke Andet, end at det Naturligste og Simpleste vilde have været at søge disse Dplysninger ved en Forespørgsel, og skulde det da have viist sig, at Forespørgselen ikke gav det forønskede Resultat, ja, saa kunde man have nedjat et Udvalg eller faaet en saadan Undersøgelseskommission i Stand; men det er et stort Apparat til en forholdsvis ikke betydelig Sag. Jeg havde egentlig glædet mig til, at den høitagtede Minister vilde have meddelt os i Dag uden videre alle de forlangte Dplysninger, det havde da været interessant at se, om man da desuagtet vilde have nedjat en Undersøgelseskommission. Det er en Udvei, som jo for Resten staar den høitærede Minister aaben endnu. Der er Intet til Hinder for, at han siger: Saaledes og saaledes forholder det sig, mine Herrer! Wille De desuagtet nedsette en Undersøgelseskommission, forekommer det mig, at et saadant Skridt ikke vilde være rigtig fornøstigt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Naar den ærede sidste Taler mente, at man dog kunde bringe den Forbindelse tilveie mellem Spørgsmaalet om Udgifterne til det kirkelige Raad og Finantsloven, at det var tæn-

keligt, at Flertallet i det meget ærede Finantsudvalg skulde have i sit Indre tænkt paa at stille Forslag om, at disse Udgifter skulde dækkes af Finantserne, saa maa jeg dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at selv denne Løse Forbindelse neppe kan siges at være tilstede, thi det ærede Medlem vil jo erindre, at Oprettelsen af det kirkelige Raad blev af det høie Things Flertal i forrige Samling erklæret for, om jeg ikke tager feil, ligesvem stridende mod Grundloven, og ikke ser jeg, at der i det høie Things Sammenfætning er foregaaet en saadan Forandring siden sidst, at der skulde være Grund til at antage, at Things Flertal skulde ville tage tilbage, hvad det i denne Henseende i Fjor udtalte. Naar saa er, og saa er, kan jeg ikke se rettere, end at det vilde have været ikke meget høfligt fra min Side, om jeg havde stillet Forslag til det høie Thing, hvorved der bevilgedes mig Penges til det kirkelige Raad. Jeg tror, at det mest Hensynsfulde, saaledes som Stillingen nu engang var, fra min Side just var ikke at bebyrde det høie Thing med en Diskussion om disse Penges Tilvejebringelse. Hvad det andet Spørgsmaal angaar, som det meget ærede Medlem reiste, at jeg jo kan give Dplysningerne i Dag og dermed undgaa en parlamentarisk Kommission, maa jeg dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det kan jeg ikke gjøre, fordi jeg ikke har i Sinde at gjøre noget som helst Skridt for at undgaa en parlamentarisk Kommission. Vil det høie Thing nedsette den, har jeg, som jeg allerede har sagt, i min Egenstaa af Minister ikke det Mindste derimod; at jeg har Noget derimod som Medlem af dette Thing, er en anden Sag. Det forekommer mig, som jeg allerede har udtalt, at man her bruger et meget stort Apparat for en forholdsvis meget ringe Things Styld. Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt det strængt taget kan kaldes almen- vigtigt eller ikke almen vigtigt, hvorledes Udgifterne til Kirkeraadet ere bragte tilveie, og hvad Kirkeraadets første Samling har kostet. Jeg skal ikke indlade mig videre derpaa, men jeg skal dog gjøre den Bemærkning, at man ikke kan slutte saaledes, som den ærede Indbringer af Forslaget gjorde, at da Kirkeraadet er en i Sandhed almen vigtig Ting, en almen vigtig administrativ Institution, og dets Indstiftelse en almen vigtig administrativ Handling fra Ministerens Side, saa maa det ogsaa være en almen vigtig Gjenstand, hvorledes de dog selvfølgelig forholdsvis meget faa Midler til Kirkeraadets første Samlings Afholdelse ere bragte tilveie; det ene følger ikke af det Andet.